

Lliçó 7: Per al 18 de maig de 2019

CLAUS PER A LA UNITAT FAMILIAR

Dissabte 11 de maig

LLEGEIX PER A L'ESTUDI D'AQUESTA SETMANA: Gènesi 33:12-14; Rut 1.16-18, Joan 17.21-26; Gàlates 3.28; Efesis 2.11-22; 5.21-6:9.

PER A MEMORITZAR:

“Que tots siguin u, com tu, Pare, estàs en mi i jo en tu. Que també ells estiguin en nosaltres, perquè el món cregui que tu m’has enviat.” (Joan 17:21).

La vida familiar representa diferents etapes de la vida per a diferents persones. Per a la mare i el pare, l'arribada dels fills a la seva vida representa un canvi important que durarà tota la vida. I per als fills, per descomptat, passar de la inexistència a l'existència, de fet, és una transició important. Després, també, els fills travessen les diverses etapes de la vida, fins que es van de casa i potser tenen els seus propis fills. No obstant això, com a pares o com a fills d'una família, tots lluitem amb el mateix: la nostra naturalesa pecaminosa i caiguda, que pot fer que la unitat de la vida familiar sigui molt desafiadora, com a mínim.

Sí, en el cos de Jesucrist en la Creu, tota la humanitat s'ha reconciliat amb Déu i amb els altres (Efe. 2.13-16; Col. 1.21-23); però en un nivell pràctic i diari, hem d'apropiar-nos de la gràcia de Crist, l'únic que pot fer que la unitat familiar sigui una experiència de vida per a tots els que la busquen amb fe. Deu ser una experiència diària en la nostra vida. Afortunadament, mitjançant la gràcia de Crist, això és possible.

CRIST, EL CENTRE

Quina il·lustració utilitza Pau per a descriure la nova unitat que existeix en Crist? Com és que de “dos” homes Crist va fer “un”? Efesis 2.11-22; veure a més Gàlates 3.28.

La Creu de Crist elimina les barreres que separen a la gent entre si. Les parets separaven als fidels en el Temple jueu: els homes, de les dones; i els jueus, dels gentils. En descriure la unitat de jueus i gentils en Crist, Pau va utilitzar un llenguatge que també s'aplica a altres divisions entre nacions, grups de persones, estrats socials o gènere. “Així ha posat pau entre tots dos pobles i, en ell, n’ha creat un de sol, la nova humanitat” (Efe. 2.15). Aquesta és una bona notícia que ajuda les parelles a saber realment el que és la unitat de “una sola carn” en el matrimoni. A més, per la fe en Crist, les famílies dividides poden reconciliar-se.

Una cosa és citar textos bíblics sobre la unitat en Crist, i una altra completament diferent és experimentar-la de debò. Quins canvis pràctics porta Crist a la nostra vida que ens permeten experimentar la unitat que se'ns ha promès? Veure, per exemple, Romans 6:4 al 7; 2 Corintis 5.17; Efesis 4.24 al 32.

“Representem-nos un cercle gran des del qual parteixen moltes ratlles cap al centre. Com més s'acosten aquestes ratlles al centre, tant més a prop estan una de l'altra. [...]

“Com més ens acostem a Crist, tant més a prop estarem un de l'altre” (*HC 158*).

“Entre pare i fill, espòs i esposa [...] Crist és el Mediador, ja sigui que el reconeguim com a tal o no. No podem establir un contacte directe fora de nosaltres excepte a través d'ell, de la seva Paraula, i de seguir-lo a ell” - D. Bonhoeffer, *The Cost of Discipleship*, p. 108.

■ Que a prop està la teva família, o la família de l'església, del Centre d'aquest cercle, que és Crist? Què més ha de succeir perquè les relacions siguin com haurien de ser?

ARRIBAR A SER UN MITJANÇANT EL SEU AMOR

“Que el Senyor faci créixer fins a vessar l’amor que us teniu els uns als altres i a tothom, i que és semblant al que nosaltres us professem.” (1 Tes. 3:12).

Jesús va orar al seu Pare perquè els seus seguidors “siguin u com nosaltres som u” (Joan 17.22). Resumeix el que va voler dir Jesús, centrant-te específicament en el paper de l'amor que es necessita per a aconseguir aquesta unitat.

En aquesta oració, Jesús tenia en ment la unitat entre els seus seguidors. Experimentar l'amor àgape és fonamental per a aquesta unitat. “Àgape” és la paraula bíblica que s'utilitza en aquesta oració, i en molts altres llocs del Nou Testament, per a l'amor de Déu. Aquest amor és la naturalesa mateixa de Déu (1 Joan 4:8) i identifica als seguidors de Jesús (Joan 13.35). L'amor de Déu no és innat en el cor humà pecaminós. Arriba a la vida quan Jesús mora en el creient mitjançant el seu Esperit (Rom. 5:5; 8:9, 11).

“Que us estimeu els uns als altres tal com jo us he estimat” (Joan 15.12). El deixeble Joan, qui va escriure aquestes paraules, anteriorment no era digne de ser estimat; era orgullós, amb ànsies de poder, crític i temperamental (Mar. 3.17; Luc. 9.54, 55; veure a més DTG 261). Més endavant en la seva vida, va recordar que Jesús va continuar estimant-ho malgrat aquests trets. L'amor de Jesús va anar canviant a Joan a poc a poc, i això li va permetre estimar als altres en la unitat cristiana. “Ja que Déu ens ha estimat primer, estimem també nosaltres” (1 Joan 4.19), va escriure, i “si Déu ens ha estimat així, també nosaltres ens hem d’estimar els uns als altres” (1 Joan 4.11).

Llegeix 1 Corintis 13:4 al 8. Intenta posar el teu nom on apareix la paraula “amor”. Que bé sona? Demana a Jesús que creï aquestes qualitats d'amor en la teva vida mitjançant el seu Esperit. Quins canvis podria suggerir-te l'Esperit per a aconseguir aquest ideal cristià?

L'EGOISME: EL DESTRUCTOR DE LA FAMÍLIA

“Si es possessin a un costat l'orgull i l'egoisme, cinc minuts bastarien per a eliminar la majoria de les dificultats” (PE 119).

Com a éssers humans, la nostra naturalesa s'ha corromput pel pecat. I tal vegada el millor exemple d'aquesta corrupció sigui la maledicció de l'egoisme. Sembla ser que naixem egoistes; podem observar aquesta realitat en els nens petits, la naturalesa bàsica dels quals els indueix a voler tot per a si: “Jo, jo, jo...” Quan aconseguim l'edat adulta, aquest tret pot manifestar-se de maneres bastant terribles, especialment en la llar.

Per descomptat, Jesús va venir a canviar això (Efe. 4.24). La seva Paraula ens promet que, a través d'ell, no tenim per què deixar-nos dominar per aquest tret de caràcter destructiu. Tota la seva vida és un exemple perfecte del que significa viure sense egoisme; en la mesura en què emulem la seva vida (1 Joan 2:6), vencerem la tendència a viure només per a nosaltres mateixos.

Cerca els següents textos. Què ens diuen sobre portar una vida d'abnegació?

Filipencs 2:3-5

---

1 Joan 3:16-18

Segons Ellen G. White va escriure al començament, si l'orgull i l'egoisme es deixessin de costat, es podrien resoldre molts problemes molt ràpidament, molt abans que s'aguditzin i fermentin, i amb el temps es converteixin en una cosa desagradable. Tots els membres de la família, especialment els pares, han de corregir (Prov. 16:6) aquest pecat al peu de la Creu (el millor exemple d'abnegació en tot l'Univers); fins i tot si això significa acudir constantment a la Creu i agenollar-se en oració, amb fe, llàgrimes i submissió.

■ Quant temps passes al peu de la Creu lluitant contra l'egoisme que es presenta en la teva vida? En quina mesura Mateu 7.16 t'ajuda a veure si passes suficient temps allí?

LA SUBMISSIÓ

Quin consell ens dona Pau respecte a la humilitat i el servei en les relacions? Efesis 5.21. Creus que aquesta actitud contribueix a la unitat de l'església? Per què és tan important en la llar? Efesis 5.22-6:9.

La paraula “sotmetre's” (Efe. 5.21) significa situar-se humilment davant una altra persona sobre la base d'una decisió voluntària. Aquest principi únic va començar amb Crist (Mat. 20.26-28; Joan 13:4, 5; Fil. 2:5-8) i caracteritza als qui estan plens del seu Esperit (Efe. 5.18). La “reverència a Crist” (Efe. 5.21, NVI) és el que motiva a les persones a sotmetre's d'aquesta manera. La reciprocitat en el lliurament personal va ser i serà un ensenyament cristià revolucionari sobre les relacions socials. Dóna vida a la realitat espiritual que tots som un en Crist; sense excepcions.

Un principi casolà. El camp de proves de la submissió cristiana és la llar. Si aquest principi és efectiu allí, marcarà una gran diferència a l'església. Pau passa immediatament de la introducció del principi de submissió a analitzar la seva aplicació en la família

Tres parells de relacions s'esmenten en Efesis 5.22 al 6:9: les relacions més comunes i desiguals de la societat. La intenció no és reforçar un ordre social existent, sinó mostrar com funciona la cultura de la fe en Crist quan hi ha una mútua submissió voluntària dels creients; el que és radicalment diferent.

Per què creus que Pau sempre parla primer als quals eren socialment més febles en aquella cultura: les esposes, els nens i els esclaus? Escriu la frase qualificativa adjunta a la submissió de cadascun d'ells.

Efesis 5:22	Efesis 6:1	Efesis 6:5
_____	_____	_____
_____	_____	_____
_____	_____	_____
_____	_____	_____

Als qui tenien major poder social (esposos, pares, amos) sempre se'ls esmenta en segon lloc. Cadascun rep una directiva bastant poc comuna per a la seva cultura. Aquestes directives degueren haver sorprès als creients del segle I. Van aplanar el terreny entorn de la Creu i van obrir el camí perquè les relacions experimentin la veritable unitat.

VIURE L'AMOR QUE VAM PROMETRE

En última instància, la cohesió i la unitat de la família depenen del compromís dels seus membres, començant pel pacte dels cònjuges de preocupar-se per l'altre. Lamentablement, la història bíblica està plagada d'exemples de promeses incomplides, de confiança traïdes i de falta de compromís, quan no hauria d'haver estat així. Les Escriptures també tenen exemples commovedors de persones comunes que, amb l'ajuda de Déu, van assumir un compromís amb els seus amics i els seus familiars, i van complir les seves promeses.

Observa les següents famílies i el seu nivell de compromís. Com es va poder enfortir el compromís en algunes famílies? Què va fomentar el compromís demostrat pels altres?

Compromís entre pares i fills (Gèn. 33:12-14; Èxo. 2:1-10).

Compromís de germans (Gèn. 37:17-28).

Compromís familiar (Rut 1.16-18; 2.11, 12, 20; 3:9-13; 4.10, 13).

Compromís matrimonial (Osees. 1:2, 3, 6, 8; 3:1-3).

Quan ens comprometem amb una altra persona, com en el cas del matrimoni o en la decisió de tenir o adoptar un fill, ha d'haver-hi un lliurament voluntari de la nostra part per a prendre una decisió diferent en el futur, un lliurament del control sobre un segment important de la nostra vida. Les lleis poden refrenar un comportament negatiu, però el matrimoni i les relacions familiars necessiten amor en el seu si per a poder prosperar.

Què significa per a tu personalment la promesa de compromís de Jesús (Heb. 13:5)? Quin efecte ha de tenir el seu compromís amb tu en el teu compromís amb ell, amb el teu cònjuge, amb els teus fills i amb els altres creients?

PER A ESTUDIAR I MEDITAR:

Llegeix Ellen G. White, *El hogar cristiano*, “Un círculo sagrado”, pp. 156-159; *Testimonios para la iglesia*, t. 6, pp. 239-241.

La unitat: la primera obra. “La primera obra dels cristians consisteix a estar units en la família. [...]”

“Com més estretament estiguin units els membres d'una família en el que han de fer en la llar, tant més elevadora i servicial serà la influència que exerceixin fora de la llar el pare, la mare, els fills i les filles” (HC 31).

El secret de la unitat familiar. “El que causa divisió i discòrdia en les famílies i a l'església és la separació de Crist. Acostar-se a Crist és acostar-se els uns als altres. El secret de la veritable unitat a l'església i en la família no estriba en la diplomàcia ni en l'administració, ni en un esforç sobrehumà per a vèncer les dificultats –encara que caldrà fer molt d'això–, sinó en la unió amb Crist” (HC 158).

PREGUNTES PER A DIALOGAR:

1. Conversin sobre les forces de la seva societat que obren en contra de la unitat familiar. Quines solucions pràctiques pots oferir a una família que lluita contra aquestes influències?

2. Hi ha una família a la teva església que s'hagi desfet? Si és així, què poden fer com a classe per a ajudar cada integrant en aquest moment de crisi?

3. Analitzin el tema de la submissió. Com hauria d'interpretar-se en un context cristià? En quin sentit s'ha abusat del principi?

4. Quins principis pots extreure respecte a la unitat familiar que es poden aplicar també a la idea de la unitat de l'església?